

LA REVISTA DEL PARAL·LEL, EL CARRER DE BARCELONA • LA CALLE DE BARCELONA • THE STREET OF BARCELONA

www.zona-sec.cat

Històries del Paral·lel

L'estàtua oblidada (pàg. 4)

Nova etapa

Teatre del Raval (pàg. 6)

El conte del mes

D'esquena (pàg. 14)

Jordi Merca

Còmic i monologuista

Presenta 'Yo sobreviví a la EGB' tots els dissabtes al Teatre Condal (pàg. 8)

Foto: Cedida

JOYERIA BARC & EXCHANGE
JOYAS QUE HABLEN POR TI & CAMBIO DE DIVISAS

40%

Máxima Tasación

"Taller de Joyería y Compostura de Oro"
Especialistas en reparación y creación de piezas únicas

- Oro
- Brillante
- Plata
- Monedas
- Relojes de Ira marcas
- Reparación de relojes
- Cambios de pila, pulseras máquina

"Distribuidores de lentes de alta gama"

930 610 000
JOYERIA_BARC_ORO
JOYERIA BARC

APUESTAS DEPORTIVAS

MINI CASINO

ABIERTO TODOS LOS DÍAS DE
9,00 A 4,00 DE LA MADRUGADA

APOLO

NOU DE LA RAMBLA, 109-111 • PARAL·LEL, 61
TEL. 93 329 01 28

Sumari

- Editorial pàg. 3
- Històries del Paral·lel pàg. 4
- Teatre del Raval pàg. 6
- L'Entrevista pàg. 8
- La foto retro pàg. 10
- Curiositats de l'economia pàg. 11
- Cartellera de teatre pàg. 12
- Escola Pia pàg. 13
- El conte del mes pàg. 14

Editorial

Renda Bàsica Universal

La RBU seria una prestació universal i incondicional que aniria dirigida a tot ciutadà, pel simple fet de ser-ho, sense cap condició, requisit, ni assumptió d'obligacions. Tant els rics com els pobres, els que treballen o estan a l'atur, sense distinció, percebrien la mateixa quantitat. Avantatges de la RBU: és una renda concebuda com un dret i no una prestació, que incrementa la cohesió social, afavorint les persones amb menys recursos. Arribaria a tots els que la necessiten, mentre que els subsidis de renda mínima només arriben a una part de la població i no als que viuen per sota del nivell de pobresa. Elimina els costos administratius, en no haver de controlar els perceptors de subsidis. S'evita la "trampa de la pobresa", que es dona quan les persones decideixen no buscar feina perquè perdrien el subsidi. Amb la RBU l'incentiu negatiu s'eliminarà, ja que se seguiria cobrant fins i tot tenint feina.

La qüestió no és viure de gorra. L'expressió "viure de gorra" té el seu origen al segle XIX, perquè quan els obrers no podien anar a treballar per motius de salut o altra circumstància, els seus companys col·locaven una gorra a la sortida de la fàbrica perquè cada un d'ells deixés una part del salari i, d'aquesta manera, assegurar que l'obrer que no havia anat a treballar pogués pagar els seus subministraments bàsics.

La RBU hauria de permetre que tots els ciutadans tinguin una gorra, una mesura de solidaritat que assegurari a les classes populars els mitjans essencials per subsistir en condicions de dignitat. També hi ha inconvenients, però d'això ja en parlarem més endavant...

redpiso
Servicios Inmobiliarios

Nos ocupamos de todo el proceso de venta de tu vivienda

LLÁMANOS... VALORACIONES GRATUITAS

REDPISO ESTUDIO NUEVO SANT ANTONI
C/ Calàbria n°16, Tienda 1
Tel. 664 689 452 / 93 611 23 80 / santantoni@redpiso.es

Edita: Gràfiques Mestres • Dipòsit Legal: B-7596/2012 • Tirada: 5.000 exemplars
Carrer Tamarit, 134, 2n, 2a • 08015 Barcelona • Telèfons: **699 73 97 79** / 93 451 12 92

E-mail: paralleloh@hotmail.com • www.zona-sec.cat • Direcció: Enric Mestres

Redacció: David García Mateu, Lourdes Tasies, Enric Mestres • Xarxes: Lourdes Tasies, Elisenda Mestres

Col·laboradors: Enric H. March, Víctor Carbonell, Paco Pàmies, Xavier Theros, Isaac Cortés,

Josep Maria Torremorell, Roberto Román • Fotografia: Redacció • Maquetació: Enric Mestres (GM)

PUBLICITAT: Lourdes: 622 75 13 22 / Enric: 699 73 97 79

paralleloh@hotmail.com / Francisco Rojo: 616 25 63 43 (de 17 a 24h)

PARAL·LEL OH! No es fa responsable de les opinions publicades en aquesta revista.

Aquesta publicació forma part de:

Històries del Paral·lel

L'estàtua oblidada de l'Exposició de 1929

Envoltada de les obres del Paral·lel i la plaça Espanya i amb un futur indecís l'escultura 'Dona i nen' segueix d'empeus

Estava situada davant les torres venecianes i encara que representa una imatge maternal és una al·legoria de les Arts

Darrerament es parla del projecte de construir habitatges en una part dels terrenys de la Fira de Montjuïc. L'operació comporta tirar a terra el mur i les columnes que es van construir als anys vuitanta per tancar el recinte pel costat del Paral·lel.

El que ha estat president del Gremi d'Hotels, Jordi Clos, va ser el primer en criticar aquest enderroc i, en dies posteriors, el debat va seguir a les xarxes socials. Curiosament, tothom parlava de les columnes i ningú es va fixar en l'escultura veïna, igualment amenaçada, i que sí és una obra de l'Exposició de 1929.

'Dona amb nen'

Les torres venecianes de la plaça Espanya són un dels vestigis més singulars de l'Exposició Internacional de 1929. Les dues torres bessones, d'estil historista, estan inspirades en el *campanile* de la basílica de Sant Marc de Venècia i feien de porta d'entrada al recinte expositiu. Van ser concebudes per l'arquitecte Ramon Raventós, autor també del Teatre Grec. Originalment, Raventós va completar l'entrada amb una balustrada al peu de cada torre, que emmarcaven l'accés als palaus de Comunicacions i del Vestit, tots dos lleugerament elevats per sobre del nivell de la plaça.

Sobre la balustrada, a la part més propera a les

Foto: Enric Mestres

L'escultura 'Dona amb nen' a la seva ubicació actual a l'avinguda del Paral·lel, a tocar del carrer Lleida

torres, es van col·locar quatre estàtues ornamentals. Raventós va encarregar les obres als escultors Josep Viladomat, Enric Monjo i Carles Ridaura, que en va fer dues. Cada estàtua simbolitzava un dels eixos temàtics de l'Exposició. La de Monjo era una al·legoria del Comerç, la de Viladomat de l'Esport i les dues figures de Ridaura representaven la Indústria i les Arts. La darrera és l'única que s'ha conservat, encara que avui és més coneguda com *Dona amb nen*, ja que representa una figura femenina amb un infant que porta una àmfora. És una obra d'estil clàssic, esculpida en pedra artificial.

La balustrada desapareguda de la plaça Espanya

A diferència de les torres venecianes, que han arribat fins als nostres dies, les balustrades amb les estàtues va ser retirades i substituïdes per escalinates el maig de 1982, en una reforma de la plaça Espanya.

Entre 1985 i 1988 es va dur a terme una reforma del recinte de la Fira de Barcelona que va afectar l'entorn de la plaça de l'Univers i el sector més proper al carrer Lleida i a l'avinguda del Paral·lel.

El projecte inicial, obra dels arquitectes Pep Bonet, Cristian Cirici, Lluís Clotet i Òscar Tusquets, de l'Studio PER, preveia construir una nova façana del Palau del Cinquantenari al Paral·lel. Un pòrtic amb columnes tos-

canes entre dos templets, que pretenia emular i donar continuïtat a la façana del Palau de Comunicacions de 1929. El pavelló nou i el vell s'havien de comunicar per un pont elevat de ferro sobre una porta d'entrada a la Fira. D'aquest projecte, finalment, només se'n va fer un dels templets i la columnata, sobre el mur que tanca el recinte pel Paral·lel. A l'altre extrem del mur, a la cantonada amb el carrer Lleida, en un racó desangelat, es va col·locar l'estàtua de les Arts de Ridaura, probablement rescatada d'algun magatzem municipal.

Els arquitectes van aprofitar per recuperar també *El Forjador* de Josep Llimona, rèplica d'una estàtua emblemàtica de l'Exposició. Li van trobar un destí més lluït, a la plaça de l'Univers.

A la cantonada amb el carrer Lleida, en un racó desangelat, es va col·locar l'estàtua de les Arts de Ridaura

On són les escultures perdudes?

Les altres estàtues de la plaça Espanya, les de Viladomat, Monjo i l'al·legoria de la Indústria de Ridaura,

Foto: Enric Mestre

L'escultura 'Dona amb nen' envoltada de les obres actuals

mai van aparèixer. Ara com ara, les tres figures estan oficialment desaparegudes. Però hi ha qui sospita que algun capitost del tardofranquisme va aprofitar per endur-se-les al jardí del seu xalet particular.

La *Dona amb nen* és l'única supervivent. Lluny dels focus passa desapercebuda. Solitària i oblidada en un racó espera, si el projecte de la Fira tira endavant, que algú se'n recordi d'ella i li trobi un nou destí, una mica més agraït. **HISTÒRIES DE BARCELONA**

Foto: Pere Català / ANC

La balustrada d'entrada a la Fira cap als anys cinquanta. L'estàtua 'Dona amb nen' apareix marcada en groc

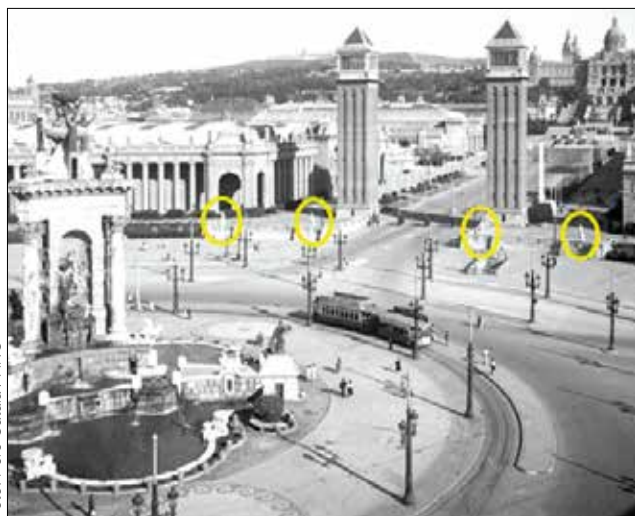

Foto: Pere Català / ANC

La plaça Espanya i la balustrada d'accés a l'Exposició i les quatre escultures de Monjo, Viladomat i Ridaura

NACHO
Pintor Decoratiu

PINTOR DE BARRI · INTERIORS · EXTERIORS · TRACTAMENTS DE FUSTA
MOBILIARI · DECORACIÓ · ALTA DECORACIÓ · ESTUCATS
NACHO GUILERA DE RIQUER · 687 38 05 58

El Teatre del Raval tanca una programació escènica de 17 anys

La sala tanca portes per manca de suport institucional i passa a mans d'una altra iniciativa que preveu reobrir-la el 2025 totalment transformada

El Teatre del Raval, ubicat al cor del barri, al carrer de Sant Antoni Abad, ha decidit tancar les portes després de 17 anys en funcionament. La sala ho ha anunciat en un missatge a la xarxa social X, des de la qual han donat les gràcies als espectadors que els han acompanyat tots aquests anys. “La nostra gran obra arriba al seu últim acte”, han lamentat, i hi han afegit un sentit comiat: “Agraïdes a vosaltres, estimats espectadors, per fer-nos volar tan alt”.

Interior de la sala del Teatre del Raval

cera part de l'aforament, que era de 200 localitats.

Empar López reivindica el paper durant tots aquests anys del Teatre, que “ha donat feina i relançat actors que no estaven en primera línia” amb obres com *Testimoni de càrrec*, *La vampira del Raval* i *Germans de sang* i lamenta que es perd un teatre a la italiana, d'estil

romàntic, dividit en platea i amfiteatre i amb un teló de vellut vermell. Tot i així, té previst seguir organitzant la Mostra de Teatre de Barcelona, que ja ha celebrat 26 edicions, en un altre espai de la ciutat.

“La nostra obra arriba al seu últim acte” ha comentat l'activista, actriu i directora Empar López

Pep Tosar serà el nou director

L'actor, director i productor Pep Tosar es farà càrrec de la nova etapa del Teatre del Raval. D'origen mallorquí, Tosar acredita una dilatada trajectòria en el món de l'escena i també l'experiència d'haver gestionat, conjuntament amb Arévalo, el Círcol Maldà entre el 2008 i el 2013. D'aquella etapa els va quedar la idea de trobar un teatre on desenvolupar un projecte propi. En saber que la sala del carrer Sant Antoni Abat quedava lliure van decidir optar al traspàs de la gestió.

REDACCIÓ (Font: betevé i 3Cat)

Manca d'ajut institucional

“L'any passat vam deixar de rebre la subvenció trienal del Departament de Cultura de la Generalitat i això era indispensable per garantir la continuïtat del Teatre”, ha explicat a *betevé* la creadora del projecte del Teatre del Raval i directora durant 17 anys, Empar López. Així, el darrer any la sala ha sobreviscut en precari, amb quatre treballadors estables i una ocupació mitjana d'una ter-

El Molino obrirà el 27 d'octubre

Jordi Herrerueta, director de Barcelona Events Musicals ha explicat que el local emularà els clubs dels anys 30, amb programació musical i d'humor. El nou teatre no tindrà butaques arrencades, sinó que hi haurà taules, cadires i sofàs i s'hi podrà sopar i beure mentre s'assisteix als espectacles, que seran experiències singulars i amb un programari d'alta cultura, com assegura Víctor Partido, el nou director del teatre.

La rehabilitació del Teatre Arnau

La rehabilitació de l'emblemàtic Teatre Arnau del Paral·lel, que ha estat reivindicada en nombroses ocasions, finalment arribarà el primer trimestre del 2025. Així ho ha anunciat l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, en una roda de premsa a El Molino, en què ha dit que preveu que es pugui posar en marxa l'any 2027. El Paral·lel tindrà un triangle públic format per El Molino, el Teatre Arnau i la sala Paral·lel 62.

L'escola Salesians Rocafort demana la reobertura de les pistes esportives de l'Esportiu Rocafort

L'Ajuntament va clausurar dues de les pistes esportives de l'escola per haver superat el límit acústic permès en la normativa municipal

El darrer 25 de juliol, l'Ajuntament va clausurar dues pistes esportives de l'Esportiu Rocafort, que formen part de l'escola Salesians Rocafort (carrer Rocafort, 42), perquè els veïns consideraven que superaven el límit acústic permès per la normativa municipal.

Les activitats escolars, segons informa la direcció de l'escola, compleixen amb la normativa municipal pel que fa a emissions acústiques permeses en centres educatius. La decisió de precintat les pistes esportives ha sorprès la comunitat escolar, que veu aquesta mesura desproporcionada i injusta. "Aquesta escola fa 130 anys que està oberta i mai havia provocat cap mena de problema. Tancar una part de l'equipament escolar és un fet greu perquè impedeix exercir els drets fonamentals dels nostres alumnes. No obstant això, també els joves del barri, que fan extraescolars aquí, surten perjudicats amb aquesta mesura. Totes les activitats que realitzem tenen fi a les nou del vespre. Mai hem fet cap acció de matinada, com han informat alguns mitjans de comunicació", explica el titular de l'escola, Narcís Frigola i Ramió.

Un gran impacte sobre els infants

La clausura de les pistes esportives ha provocat un perjudici en les activitats educatives i esportives de l'escola. Aquests espais són essencials per a les classes d'educació física i la realització d'activitats extraescolars. L'eliminació de dues de les pistes afecta uns 730 infants

i joves que en fan ús regularment. Això compromet el seu dret a gaudir d'activitats físiques, considerades fonamentals per al seu desenvolupament. "No podem tancar a les set de la tarda perquè l'escola fa un servei al barri. Es reivindiquen els patis oberts, i nosaltres som un d'ells. A més, el poliesportiu és un lloc tancat. No hi ha cap finestra. És l'espai que menys soroll fa. Respecte al pati de dalt, que és obert, podem negociar noves mesures per evitar el malestar que pateixen alguns veïns. Volem compaginar la convivència amb la importància de la realització de l'esport", expressa Frigola.

Reivindicació per l'obertura de les pistes

La comunitat educativa demana el suport de tothom per revertir aquesta decisió i aconseguir la reobertura de les pistes per a l'ús escolar. Per fer-ho, han iniciat una campanya de recollida de signatures a través del portal *Change.org* amb l'objectiu de fer arribar la seva reivindicació a les autoritats competents. **LOURDES TASIES**

CERVESES VINS VERMUTS

BAR CALDERS

C/PARLAMENT 25 SANT ANTONI BARCELONA

soyma
SERRALLERIA

C/ Parlament, 35 – Barcelona 08015
93 441 08 66 ☎ 93 443 99 77

URGENCIAS 629 31 65 11

L'entrevista

Jordi Merca

(Còmic i monologuista)

“La vida amb humor és molt millor”

Jordi Mercader Moreno (Barcelona, 1983) ha dedicat tota la seva vida al món de l'espectacle. Enguany, el còmic comença la setena temporada del seu show 'Yo sobreviví a la EGB', que es pot veure tots els dissabtes, a les 22.30, al Teatre Condal. No obstant això, viatja per tota Espanya per regalar un somriure a tots els espectadors.

Foto: Cedric

Jordi Merca, set temporades amb 'Yo sobreviví a la EGB'

Com va començar la teva passió pel món de l'espectacle?

Sempre que a l'escola em preguntaven què volia ser de gran, responia que volia ser pallaso. Mentre els mestres parlaven de la importància de guanyar-se la vida, jo els deia que el meu futur es trobava en el món de l'espectacle. Avui dia, el que faig no és tan diferent del que fa un pallaso clàssic.

Has tingut algun referent al llarg d'aquest temps?

Em dedico a la comèdia per influència del gran Pepe Rubianes. Veient com actuava, vaig dir-me: “Això ho puc fer. M'encanta”. Ell va ser clau en la meva formació. També m'han influenciat l'Andreu Buenafuente, l'Alberto Romero, l'Eugenio, el Santi Millán i el Chiquito de la Calzada.

És fàcil viure del món de l'espectacle?

Fa 14 anys que em dedico exclusivament a això. Abans treballava de mecànic industrial i electricista mentre feia actuacions. Imagina com era la meva rutina... De vuit del matí a sis de la tarda treballant, i després agafava el cotxe i em feia 100 quilòmetres per anar a actuar. Un dia vaig decidir apostar-ho tot pel món de l'espectacle. Pensava que duraria poc, però aquí segueixo. Ja ni recordo com es feien les meves altres feines.

Podries tornar a ser mecànic o electricista?

Si ho hagués de fer per necessitat, ho faria, però ara mateix no m'ho imagino. Durant la pandèmia em vaig plantejar aquesta pregunta ja que vam ser els primers a tancar i els últims a tornar. Per sort, vam poder continuar. Quan vaig tornar als escenaris tenia més por que mai perquè no sabia si recordaria fer la meva feina. Em preguntava: “Me'n recordaré? La gent recordarà què és anar al teatre i riure?”. Va ser com la primera vegada que vaig fer un monòleg.

“Un dia vaig decidir apostar-ho tot pel món de l'espectacle. Pensava que duraria poc, però aquí segueixo...”

Què t'agrada més: els shows amb molta gent o poca?

Si ompló un teatre, vol dir que estem fent bé les coses. Tot i això, quan hi ha poca gent, em permeto experimentar i fer coses que no faria davant de centenars de persones. A més, quan l'audiència és petita, recordo que he de tocar de peus a terra perquè avui potser tinc a 800 persones al teatre i demà només a 100.

Com sorgeix la idea de 'Yo sobreviví a la EGB'?

M'encantaria que la història fos èpica, però no és així.

Abans estava al Cafè Teatre Llantiol, un espai que em va obrir les portes des del primer moment. Va arribar l'estiu i el vaig dedicar a escriure un espectacle. Per a mi, era més important el tema que el contingut. Estava molt motivat. Vaig veure que la temàtica dels anys 80 estava de moda, i tot just a un amic li van regalar el llibre *Yo fui a EGB*. Vaig relacionar les dues coses i em vaig llançar amb la idea. Els tres primers dies d'estrena van ser terribles; però a partir del quart va començar a funcionar. Set anys després, estrenem la setena temporada, sent la sisena la més exitosa.

A la vida personal, poses humor al teu dia a dia?

Tinc capacitats que la gent del meu voltant no té. Sé fer riure, i això ho he d'aprofitar. Per suposat, em puc enfadar, i crec que és necessari. Em prenc la vida amb filosofia i molt d'humor. Soc l'alegre de la família perquè tinc les eines per fer-ho. Si arribo a un lloc on l'ambient està tens, ho aprofito. Tot i això, hi ha vegades que m'agrada no fer-ho. Per suposat, la vida amb humor és molt millor. La vida són quatre dies: dos estem treballant, un plou, i l'altre surt el sol.

Sempre fas els shows en castellà, si fossin en català, l'impacte seria diferent?

He fet només 3 de 1.000 actuacions en català. La nostra feina és estatal, i el castellà ens permet arribar a més gent. Si els shows es demanen en català, també ho fem. Soc capaç de fer-ho i m'encantaria poder fer-ho en moltes més llengües. En aquesta ciutat, el turisme és molt important. Quan interactuo amb el públic, sempre els hi pregunto d'on venen i a què es dediquen. Molts no són de Barcelona. Per exemple, l'altre dia hi havia 10 persones d'Eivissa que van venir només

per veure'ns. No hem de posar barreres a la comèdia. ***El Teatre Condal és la teva segona casa. Què se sent de formar part de la vida cultural del Paral·lel?*** L'oferta aquí és brutal. En una tarda podem veure un musical, un concert i un monòleg. Quan obri El Molino encara serà millor. Estem en un lloc molt ric en cultura. Gent que ve de Saragossa, una zona poc comunicada i llunyana, ve cap aquí. **LOURDES TASIES**

Un espectacle d'èxit al Teatre Condal

Ara és el moment!

Aquí trobaràs tot el que necessites:

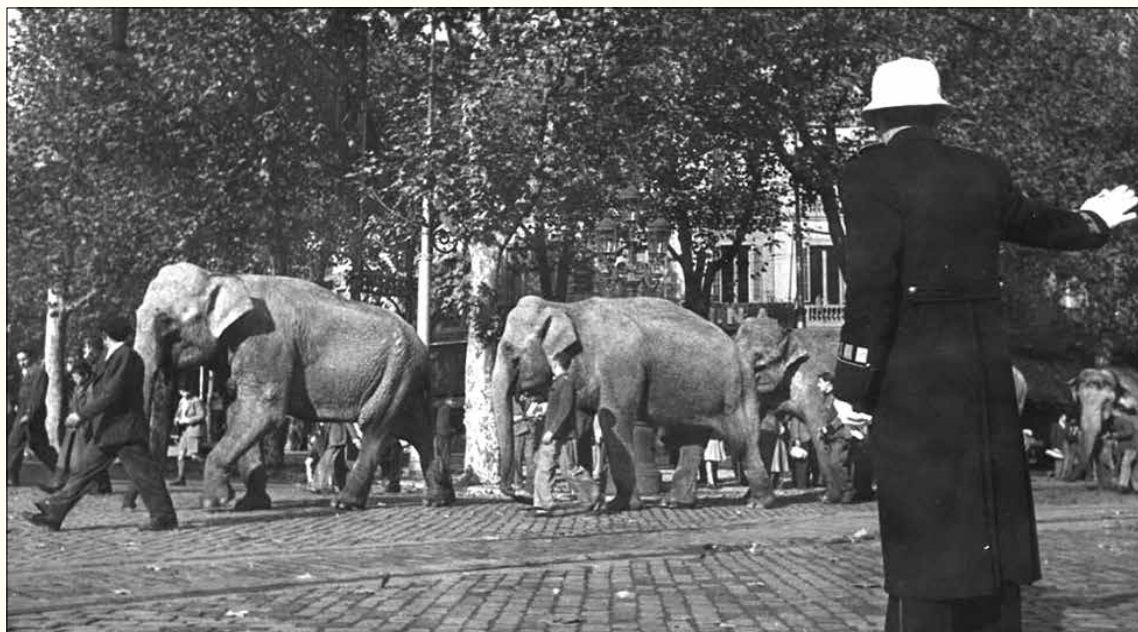
llengua.gencat.cat/aprendre

Generalitat de Catalunya

Pel català, sempre endavant

La foto retro (el circ a Barcelona)

Elefants d'un circ al seu pas per la ciutat el 16 de novembre de 1945 / AFB / Pérez de Rozas

El domador Mick Stevenson i els seus lleons a la platea del Gran Teatre del Liceu en una foto de data indeterminada

visiteu
la web
del ZS

ZONA SEC

el diari
del
Poble-sec

www.zona-sec.cat

Curiositats de l'economia

Paradís fiscal: el paradís dels rics i 'patriotes'

S'anomena "paradís fiscal" al país o territori amb una pressió fiscal baixa o nul·la sobre la renda de les persones físiques i els beneficis de les societats. Aquest règim fiscal afavoreix als residents estrangers o a les societats que s'hi domicilien i atrau capitals i empreses dels països industrialitzats, amb pressió fiscal més alta. Aquest concepte és una expressió metafòrica, com ara "treballadors de coll blanc" o "blanqueig de capitals".

No hi ha una definició única de "paradís fiscal". En general, és una estructura creada per facilitar l'evasió legal d'impostos, però en molts casos mitjançant l'opacitat i el secretisme, i això suposa atreure diners d'activitats criminals. Cada país té la seva pròpia llista de paradisos fiscals, que deixen de ser-ho quan col·laboren facilitant informació. En el cas de les persones físiques, els rics i els grans "patriotes" en solen ser els clients, per exemple, Bertín Osborne, amb domicili fiscal a Luxemburg, tributa a través d'una societat a Panamà. O els Borbons, amb fortunes d'origen desconegut. Ja ho deia Victor Hugo a *L'home que riu*: "De l'infern dels pobres està fet el paradís dels rics".

L'origen semàntic del concepte

L'origen de l'expressió "paradís fiscal" es deu a un error de traducció del concepte anglès *tax haven* (refugi fiscal), de *tax*, "impost", "tribut" i *haven*, "port" o "refugi". Per tant, *tax haven* és el refugi fiscal, el lloc on es refugien els capitals per no haver de tributar.

Sembla que cap el 1957, algun traductor al francès no gaire expert va confondre l'anglès *haven* (refugi) amb *heaven*, "cel" i com que del cel al paradís només hi ha un

pas, ho va traduir al francès com *paradis fiscal*, i d'aquí va passar a la resta de llengües europees, tot i que en alemany en diuen *Steuer-oase* (oasi fiscal), més a prop de l'etimologia de *paradís*, un mot que deriva del llatí eclesiàstic *paradisus*, del grec *parádeisos* i aquest de

l'antic irànic *pairidaeza* de *pairi*, "al voltant de" i *daeza*, "mur", un oasi emmurallat que, situat enmig d'un terreny erm, es veia com l'accés vedat a la felicitat somiada.

El mot *paradís* va arribar a les llengües romàniques a través de la Bíblia, i va adquirir un significat religiós que, en sentit ampli, designa l'habitatge dels déus i també una situació de felicitat eterna. Aquest paradís és celestial, i es contraposa a l'Edèn, el paradís terrenal on Déu col·locà Adam i Eva. Si se'm permet la llicència, potser seria més exacte designar com a "Edèn fiscal" el paradís terrenal on els capitals gaudeixen de la felicitat de no estar sotmesos a tributació.

JOSEP MARIA TORREMORELL (Economista)

Paddock®
MOTARD BAR CON TERRAZA
de martes a jueves de 18 a 2h
viernes y sábado de 18 a 3h • domingo de 18 a 2h
BUENA CERVEZA Y BUENA MÚSICA
Celebrando **30 años** de buenos momentos
en vuestra compañía ¡GRACIAS!
Av. Paral·lel, 92 Tel. 93 329 51 42

farmacia **Elkano70**

**DERMOCOSMÉTICA
INFANTIL
CUIDADO CAPILAR
ORTOPEDIA - SPD**
(Servicio Personalizado
Dosificación)

**OBERT
12 HORES**
Dilluns a Divendres 8.30-20.30
Dissabtes 9.00-14.00

Elkano, 70 (cantonada Radas) - 08004 Barcelona
Tels. 93 441 60 91 / 650 48 31 57
farmaciaelkano70@gmail.com

Cartellera de Teatre al Paral·lel

TEATRE CONDAL www.teatrecondal.cat

Escape Room 2 (fins al 27 d'octubre)

Yo sobreviví a la EGB (dissabtes fins 26 d'octubre)

TEATRE VICTÒRIA www.teatrevictoria.com

Mar i Cel. Dagoll Dagom (fins al març de 2025)

TEATRE APOLO www.teatreapolo.com

El musical de los 80s 90s (fins al 19 d'octubre)

Forever Van Gogh (fins al 20 d'octubre)

DAU AL SEC www.daualsecartesceniques.cat

Daughters (del 9 al 13 d'octubre)

Es cosa animal (del 16 al 23 d'octubre)

MERCAT DE LES FLORS www.mercatflors.cat

Salto del ciervo (dansa) (del 10 al 12 d'octubre)

Best Regards (dansa) (del 25 al 27 d'octubre)

PARAL-LEL 62 www.paral-lel62.cat

Beatles for kids (diumenge 13 d'octubre)

The White Buffalo (concert) (16 d'octubre)

Pop y Muerte (pòdcast en viu) (19 d'octubre)

TEATRE TANTARANTANA www.tantarantana.com

Juicio al extranjero (del 10 al 13 d'octubre)

Els Miserables (fins al 27 d'octubre)

RCE STUDIOS 106.9FM

La Ràdio Catalana de la Cultura i l'Esport
La ràdio que t'envolta
Telèfon de directe: 93 468 55 55

SE ABRE EL TELÓN, todos los viernes de 17h a 18h
en RCE 106.9FM y por internet: www.rce.cat

El espacio de radio **SE ABRE EL TELÓN** està dirigit i presentat por **LINO RUÍZ**. Un programa especializado en la crítica de teatro, musical y cine. Regalamos entradas de teatro y conciertos musicales.

ORIGINAL WINE SHOP BARCELONA

Comandes a domicili a partir de 20 euros ☎ 682 373 355

Celler de Ronda
Vins • Licors • Caves • Cerveses Artesanes

Carrer Manso, 72 - 08015 Barcelona
E-mail: cellerderonda@gmail.com
Facebook: celler de Ronda Barcelona

asamblea.cat
Poble-sec

Escola Pia Sant Antoni

PIA&GO 2024-Calella

Un any més torna la PIA&GO, l'esdeveniment solidari més gran de l'Escola Pia. El diumenge 27 d'octubre, a Calella, us espera un dia de festa solidària plena d'activitats, un concert i un dinar popular. Gràcies a la Bossa Social de l'Escola Pia, el curs passat, més de 300 infants i joves en situació de vulnerabilitat social van rebre una beca per gaudir d'activitats de lleure fora de l'horari escolar. Amb la teva participació, els ajudaràs.

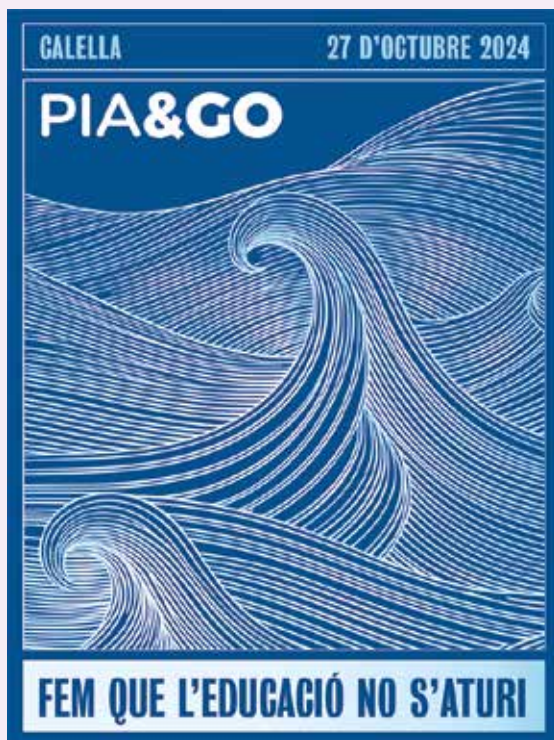
Com pots participar:

- Inscrivint-te i comprant la samarreta per accedir al recinte i fer un dels dos circuits de 5 km o 10 km. Amb tallers i zona de pícnic.
- Comprant alguna de les xapes que algunes tardes del mes d'octubre vendrem a l'escola.
- Fent un donatiu o comprant a la botiga solidària.

Tota la informació a: piaandgo.escolapia.cat

ESCOLA PIA SANT ANTONI

www.santantoni.escolapia.cat / Tel. 93 441 06 05

mac Museu d'Arqueologia de Catalunya

IMPERIVM

HISTÒRIES ROMANES

EXPOSICIÓ
Endinsa't en la romanitat!

Museu d'Arqueologia de Catalunya Generalitat de Catalunya

MANZANOS
RESTAURANTE PERUANO
Cocina tradicional

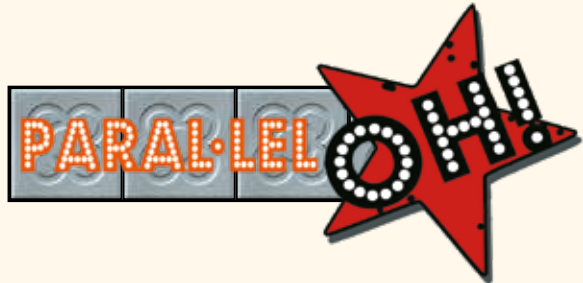
PERÚ
en el
PARAL·LEL

MENÚ MEDIODÍA
Abierto de martes a sábado:
de 13 a 17 y de 20 a 24 h
Cocina de 13 a 15,30 y de 20 a 22 h

Machu Picchu Pisco Sour Ceviche

Comte Borrell, 6 (junto al PARAL·LEL)
Tels. 93 382 60 45 - 653 212 855

El conte del... D'esquena

L'escriptor del barri, Isaac Cortés, ens ha enviat un conte on ens parla de com l'evolució és imparabile...

Tot va començar com una moda estúpida que seguien uns quants *freaks*. Creien que caminant d'aquella manera milloraven el rec sanguini dels glutis. Fins que un estudi inoportú de la universitat d'Oxford ho va avalar, però en un altre sentit: caminar cap endarrere, rejoveneix. A partir de llavors, es va desencadenar el drama.

Primer, els *influencers* de torn van aparèixer a les xarxes socials parlant meravelles d'aquesta manera de desplaçar-se. No van passar ni dos dies que ja es veia força gent pel carrer fent-t'ho. Als retro-caminadors (així se'ls anomenava) els era igual caure escales avall del metro, o trepitjar tolls de merda de gos amb massa freqüència. Recordo el dia que el meu fill d'onze anys es va col·locar la motxilla penjada al davant de la panxa. Li vaig dir que ni parlar-ne. Vaig haver d'acompanyar-lo a l'escola per assegurar-me que hi anava caminant com Déu mana. Aquell mateix dia vaig comprovar decebut com la majoria dels professors i alumnes, entraven a l'escola caminant com crancs. Va ser aleshores quan em vaig adonar que l'estupidesa havia esdevingut tendència, i que no trigaria a ser una norma.

Em va sorprendre com la majoria de les fotos dels perfils d'Instagram van canviar d'un dia per l'altre. Res de cares somrients banyades en filtres, o de persones fent escalada, o d'escenes familiars entrañables. Res de tot això; clatells! Només apareixien clatells ben perfilats. Els perruquers van fer fortuna, perquè el clatell, sobtadament, va esdevenir la carta

de presentació per a la majoria de les persones que practicaven la retro-caminada. Els fabricants de roba no van trigar a redissenyar les camises i col·locar la botonada a l'esquena. Les sabates també van sofrir canvis estructurals per fer el fet de caminar enrere molt més còmode. Fins i tot l'Anna, la meva dona, que estava embarassada de sis mesos, volia provar-ho. Crec que serà bo per al nadó, em va dir. Jo no hi estava d'acord, però no em va fer cas. I vinga! Amunt i avall amb la panxa mirant en direcció

contrària i jo havent-la d'avisar dels semàfors. Em sentia sol. En aquell moment ja m'havia convertit en minoria. En un pària social que caminava estrany. No tenia cap lògica! Fins i tot vaig llegir una notícia que desmentia el maleït estudi d'Oxford, però ja donava igual, la bola era imparabile.

I llavors, va arribar el dia del part. I tots corre que corre marxa enrere, tots menys jo. I el ginecòleg que em deia que tot aniria bé amb un bigoti tatuat al bell mig del clatell. I aleshores, va passar. Va néixer l'Alba. El seu plor va tronar al quiròfan i seguidament el doctor va cridar que era un miracle de l'evolució. Jo no ho vaig entendre fins que la van col·locar entre els braços de la meva dona i va obrir un ull, una ciclopia. Sí, un ull incrustat al bell mig del clatell!

L'endemà la premsa feia cua al davant de casa. Volien conèixer la nena que havia fet un salt evolutiu impossible. Finalment i per un bon preu, vam acceptar fer-nos un reportatge tot passejant amb la criatura pels carrers del barri. Aquella, va ser la primera vegada que vaig caminar d'esquena.

ISAAC CORTÉS I DOMINGO (Instagram: @isaacidc)

DESCUBRE LA NUEVA...

NOU DE LA RAMBLA 145
08004 BARCELONA
PARALLEL
M L2 L3

SALA

Plataforma

DJ
80s 90s
FUNK TIME
OLDIES ROCK
RUMBEATS
MIXMUSIC
INDIE
ETC...

ABIERTO
JUEVES-VIERNES-SÁBADOS
Y VIGILIAS DE FESTIVOS

info@salaplataforma.com

WWW.SALAPLATAFORMA.COM

La Matalasseria

MATALASSERIA TRADICIONAL CATALANA

Roser, 6 • 08004 BCN • 93 442 66 73 • lamatalasseriabcn@gmail.com

**DONA EL
MILLOR
DE TU
DONA
SANG**

Si us voleu anunciar:
Tel. 699 73 97 79
Tel. 622 75 13 22
paralleloh@hotmail.com

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

RASTRES

Cèl·lula #5:

PALOMA MUÑOZ

INÉS BOZA

JAN MARTENS - GRIP

GEORGIA VARDAROU

MARCO D'AGOSTIN

YURDANCE

VIVIAN FRIEDRICH /
NAU CHURUDUU

KOLEKTIV LAPSO CIRK

Festival IF:

JAVIER MARTÍN

MONTE ISLA

SOCIETAT DOCTOR ALONSO

DAFA PUPPET THEATRE

FEDERICA PORELLO

MACARENA RECUERDA

SHEPHERD

(LA)HORDE - BALLET
NATIONAL DE MARSEILLEGUILLEM MONT DE PALOL I
JORGE DUTOR**Africa Moment:**

NADIA BEUGRÉ

ANIMAL RELIGION

MUMUSIC CIRCUS

TONI MIRA

COMPAGNIE LAMENTO

Cèl·lula # 4:

NÚRIA GUIU I

INGRI FIKSDAL

WONDERGROUND

SØREN EVINSON

Constel·lació:
IMPROVÁVEL PRODUÇÕES /
MARCELA LEVI I LUCIA
RUSSO

RADUAN MRIZIGA

Cos de so:

OSCAR BUENO

PARK KEITO

ANNA FONTANET

QUIM BIGAS

LAUTARO REYES

BLINK FLASH -
MONTSE ROIG

RUDA - AYELEN PAROLIN

ANGEL DURAN

METTE INGVARSTEN

MARION MUZAC

LAVAELO

TRAJAL HARRELL / ZÜRICH
DANCE ENSEMBLEGNIMC GUY NADER I MARIA
CAMPOS

ZOO / THOMAS HAUERT

Radical d'arrel:

MARIA DEL MAR SUÁREZ

'LA CHACHI'

JUAN CARLOS LÉRIDA

LAILA TAFUR

ESBART ROCASAGNA,
QUIM BIGAS I L'ESBORD

LAIA SANTANACH

VÍCTOR I RAÚL PÉREZ

ARMERO

MANUEL LIÑÁN

MA COMPAGNIE -
MARC LACOURT I DELPHINE
PERRET

MAL PELO

MÓNICA MUNTANER I
ROSA MUÑOZPABLO LILIENFELD I
FEDERICO VLADIMIR**Constel·lació Roller:**[LODUDO] PRODUCCIÓN
MARTA IZQUIERDO MUÑOZANNE TERESA DE
KEERSMAEKER, MESKEREM
MEES, JEAN-MARIE AERTS,
CARLOS GARBIN / ROSASANNE TERESA DE
KEERSMAEKER, RADOUAN
MRIZIGA / ROSAS, A7LA5

24 / 25

Registre #35

Fragment 5: 1'20"- 1'34"

Barcelona